

Tabaksfabriek De Inlander / Goede Waght

Tijdens de 2e wereldoorlog bloeide de teelt van inlandse tabak weer op door gebrek aan uitheemse tabak. Zowel amateurs als beroepstelers deden goede zaken. Ook was er een levendige handel in inlandse tabak.

In 1943 maakte de krant melding van de teelt van inlandse tabak die voor de beroepstelers weer lonend was. Oorzaak was de uitstekende voorlichting aan de telers door de Rijkstuinbouwvoorlichtingsdienst, vooral van de heren Ir. Slits en Ir. van de Ven. Door proeven werden goede resultaten bereikt met het kweken van nieuwe variëteiten die in ons Nederlandse klimaat goed gedijen en een goede oogst voortbrachten.

Voor de verbouw van tabak was een vergunning vereist. Door de crisis hadden tuinbouwers het moeilijk. De regering trachtte dit deels op te vangen door de teeltoppervlakte in Nederland te vergroten en meer vergunningen te verstrekken. Er kwamen veel verzoeken binnen van telers uit het Westland en in het gebied van Amerongen tot Rhenen. Het aantal telers steeg rond Amerongen van 40 naar ongeveer 80, de tabaksopbrengst in deze streek steeg van 20.000 kg naar 30.000 kg. Ook amateurs teelden voor eigen gebruik er lustig op los.

De geteelde tabak mocht alleen (tegen betaling) verwerkt worden bij de door de regering aangewezen fabrieken met een fermenteerinrichting. Die verwerkten de tabak tot een rookbaar eindproduct. Ook amateurs dienden hun tabak in te leveren. Zij kregen het verpakt terug, na betaling van de kosten. In 1946 was de tabak zonder bon vrij te verhandelen. Fabrieken en handelaren adverteerden in kranten met vraag naar inlandse tabak als ruwe grondstof om daarvan hun eigen producten te maken.

Heerenveensche Koerier 24-03-1948

De Tabaksfabriek "De Inlander" (de naam zegt het al) was gespecialiseerd in inlandse tabaksproducten. Zij fermenteerde de aangekochte tabak om daarna eigen producten op de markt te brengen door de tabak te aromatiseren en te sausen. Eigenaar van de fabriek aan de Kerkstraat 25b in Utrecht was de heer L. Baars. De fabriek volgde de aanwijzingen van Ir. van de Ven op, waardoor een voor die tijd redelijk goed product verkregen werd. Het assortiment bestond uit rooktabak, pruimtabak, en shag geheel vervaardigd van inlandse tabak.

TABAKSFABRIEK
"DE INLANDER"
KERKSTRAAT UTRECHT

'n zaak, welke er haar specialiteit van maakt de inlandse tabak te veredelen en te aromatiseren, brengt reeds lang ook

Prima kwaliteit Pruimtabak
in de handel. Deze pruimtabak, bereid met de originele daarvoor in aarmerking komende grondstoffen, wordt daarom door de liefhebbers steeds geprefereerd.

Door onze grote omzet kunnen wij onze artikelen tegen onderstaande sterk verlaagde prijzen in de handel brengen.

Zwaar gesausde pruimtabak	70 ct. per 100 gram
Blanke rooktabak	70 ct. per 100 gram
Prima kwaliteit shagtabak	70 ct. per 100 gram
Lichte ongesausde pruimtabak	50 ct. per 50 gram
	100 ct. per 100 gram
Cartonnen dozen gearomatiseerde Shag	50 ct. per 50 gram
	100 ct. per 100 gram
Onze bekende blauwe zak à 250 gram	
kost nu nog slechts 1.75	

Bij iedere winkeller verkrijgbaar

ZONDER BON

Let op de naam L. BAARS op de banderol.

WIE HEEFT nog **INLANDS**
TABAKSBLAD te koop?
 Wij betalen tot f 4.— per
 K.G. aan huis weg. Stuur
 even bericht en wij komen.
 Tabaksfabriek „De Inlan-
 der”, Kerkstraat 25b,
 Utrecht. Tel. 16457.

Toen in 1949 de distributie werd beëindigd en er voldoende goede tabak geïmporteerd kon worden verdween de vraag naar inlandse tabak en tevens het bestaansrecht van “De Inlander”. Ook de amateurs stopten met het verbouwen van tabak.

Reclame – herkomst niet bekend

Baars zette zijn fabriek voort onder de naam Goede Waght en gebruikte nu geïmporteerde tabakken. Zijn bedrijfsruimte werd te klein om de bestellingen uit te voeren en er was behoefte aan een goed kantoor om de vertegenwoordiger te kunnen ontvangen. Toen in 1951 de bewoonster van de benedenwoning 25 b aangaf te verhuizen diende hij bij de Gemeente het verzoek in om het woonhuis te gebruiken voor uitbreiding van de fabriek. Het verzoek werd afgewezen. Er was een groot tekort aan woningen voor de ingezetenen van Utrecht, waardoor woonruimte niet verloren mocht gaan. De Gemeente adviseerde hem zijn bedrijf naar elders te verplaatsen.

In oktober 1957 begon Baars naast de kerverij een machinale brei-inrichting. In hetzelfde jaar kocht hij het woonhuis 25 b en verhuurde de benedenwoning aan een echtpaar. De breierij was zo succesvol dat uitbreiding noodzakelijk was. Er moesten nieuwe machines geplaatst worden in de toch al krappe bedrijfsruimten. Een nieuw verzoek aan de Gemeente om het woonhuis bij de bedrijfsruimte te trekken werd opnieuw afgewezen. Hij offerde toen in zijn woning 2 kamers op voor atelier en opslag van wol.

Baars had 8 personen in dienst, 4 in de kerverij, en eerst 3 later 4 in de breierij. In 1959 knapte hij zijn loods op aangezien die door de arbeidsinspectie waren afgekeurd. Hij had ook nog een loods in Veenendaal tot zijn beschikking. In 1963 werd het woonhuis 25 b verbouwd. Ondanks de moeilijke omstandigheden bleef Baars de kerverij en breierij voortzetten. Er kwamen nieuwe tabaksverpakkingen waarbij het merk "De Gouden Vis" de bekendste is.

Het laatste levensteken van de tabaksfabriek was een advertentie in de krant van 31 juli 1985. Hij adverteerde halfzware, zware en lichte shag onder het merk Look-out in plastic verpakking voor de gunstige prijs van f. 5.00 voor 2 pakjes. De verkoop geschiedde uitsluitend aan winkels en markthandel. Daaruit blijkt al dat zijn tabaksactiviteiten op hun retour zijn.

